

Sygn. akt XVII AmE 164/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Protokolant – sekretarz sądowy Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 24 stycznia 2020 r., znak: (...). (...)(...)
(...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 164/20

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z 24 stycznia 2020 r., znak: (...). (...)(...)(...), na podstawie art. 168 pkt 11a, art. 169 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm. - dalej: „ustawa OZE”) w związku z art. 170 ust. 4 pkt 1 i 70 pkt 2 ustawy OZE oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego [Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm., dalej: Kpa.) i art. 90 ust. 1 ustawy OZE, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy (...) S.A. z siedzibą w W. orzekł, że:

1) przedsiębiorca (...) S.A. z siedzibą w W., nie wywiązał się z obowiązku wynikającego z art. 70 pkt 2 ustawy OZE tj. obowiązku przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 52-55 ustawy OZE, poprzez nieudzielenie żądanej odpowiedzi na pismo Prezesa URE z dnia 5 marca 2018 r. znak: (...). (...)(...), które zawierało żądanie przedstawienia informacji o dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków, o których mowa w art. 52 ust 1 ustawy OZE w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, względnie uiszczenia stosownych opłat zastępczych.

2) za niewywiązanie się z obowiązku opisanego w punkcie pierwszym wymierzył przedsiębiorcy (...) S.A. z siedzibą w W., karę pieniężną w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych).

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) S.A. z siedzibą w W. wnosząc o zmianę zaskarżonej Decyzji i odstąpienie w myśl art. 174 ust. 2 ustawy OZE od wymierzenia kary, względnie o wydanie w trybie art. 132 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego nowej decyzji zmieniającej zaskarżoną decyzję przez odstąpienie od wymierzenia kary.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji:

1. naruszenie przepisu art. 168 pkt 11a ustawy OZE przez jego niewłaściwe zastosowanie;
2. niezastosowanie art. 174 ustawy OZE ze względu na znikome naruszenie oraz wykonanie zadania.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

- 1) oddalenie odwołania,
- 2) zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki pismem z dnia 5 marca 2018 r. znak: (...) (...) (...) wezwał przedsiębiorcę: (...) S.A. z siedzibą w W. do przedstawienia w ciągu 21 dni od dnia otrzymania wezwania informacji dotyczącej dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, względnie uiszczenia stosownych opłat zastępczych - w terminie 21 dni od dnia otrzymania wezwania. Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na powyższe wezwanie w wyznaczonym przez Prezesa URE terminie. **/k. 1-3v akt adm./**

Prezes URE dwukrotnie wzywał powoda do przesłania niezbędnych informacji wysyłając do niego dwukrotnie wezwanie z dnia 5 marca 2018 r. wraz z załącznikami. Jak wynika ze zwrotnych potwierdzeń odbioru ww. wezwanie zostało dwukrotnie odebrane. **/k. 1 i nast., k. 4 akt adm./**

Powód dwukrotnie odebrał pisma z dnia 5 marca 2018 r. - 2 czerwca 2018 r. i 20 lutego 2019 r. **/k. 4 akt adm./**

Przedsiębiorca posiada koncesję (...): (...), jak również jest wpisany przez Prezesa URE do rejestru wytwórców energii w małej instalacji. **/k. 9, k. 11 akt adm./**

W związku z niewywiązaniem się przez Przedsiębiorcę z obowiązku wynikającego z art. 70 pkt 2 ustawy OZE, Prezes URE wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia Przedsiębiorcy kary pieniężnej.

Pismem z dnia 17 maja 2019 r., znak: (...) (...) (...) (...), Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej oraz wezwał Przedsiębiorcę do przedłożenia – w terminie 21 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, szczegółowych wyjaśnień w powyższej kwestii oraz przesłania dokumentów mogących mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu. **/k. 5-6v akt adm./**

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 8 lipca 2019 r., Przedsiębiorca udzielił odpowiedzi na ww. pismo Prezesa URE z dnia 17 maja 2019 r. załączając wymagane dokumenty w postaci „Załącznika 1A”. **/k. 8, k. 9, k. 11-12 akt adm./**

Pismem z dnia 25 października 2019 r., na podstawie art 10 § 1 w związku z art. 73 k.p.a. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu prowadzonego postępowania i przysługującym mu prawie do zapoznania się z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz złożenia dodatkowych uwag i wyjaśnień. **/k. 13-13v akt adm./**

Przedsiębiorca w wyznaczonym terminie nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do zapoznania się z zebranych materiałem dowodowym, ani nie złożył dodatkowych uwag czy wyjaśnień.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym oraz twierdzeń stron, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane. Powód nie kwestionował w odwołaniu faktu naruszenia obowiązku stosowania się do ograniczeń.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W odniesieniu do pierwszego zarzutu, tj. naruszenia art. 168 pkt 11a ustawy OZE poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, należy uznać go za niezasadny.

Zgodnie z tym przepisem, karze podlega ten kto odmawia wglądu lub nie przedstawia Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 70 pkt 1 lub 2.

Z kolei w myśl art. 70 pkt 2 ustawy z 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2015 r., poz. 478 ze zm.) Prezes URE ma prawo żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1, w art. 44, w art. 45, w art. 48, w art. 49 oraz w art. 52-55 – z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Jak ustalono w niniejszej sprawie, Powód posiada koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej (okoliczność bezsporna) co oznacza, że może być zobowiązany do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1 ustawy OZE.

W myśl art. 52 ust. 1 ustawy OZE przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, są obowiązane:

1. uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane:

a) odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub

b) na podstawie ustawy - Prawo energetyczne lub

2. uiścić opłatę zastępczą w terminie określonym w art. 68 ust. 2 obliczoną w sposób określony w art. 56.

Zgodnie zaś z art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy OZE obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonuje m.in. przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1.

Art. 52 OZE określa krąg podmiotów obowiązanych oraz obowiązki, jakie na tych podmiotach ciążyą w ramach systemu wsparcia energii ze źródeł odnawialnych wykorzystującego świadectwa pochodzenia. Obowiązki te obejmują pozyskanie i przedstawienie do umorzenia świadectw pochodzenia energii ze źródeł odnawialnych lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego bądź zapłatę opłaty zastępczej.

Prezes URE pismem z dnia 5 marca 2018 r., (k. 1-3v akt adm.) zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, a także poinformował go o stawianym zarzucie i zażądał przedstawienia informacji o dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1 ustawy OZE w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, względnie uiszczenia opłat zastępczych.

W tym miejscu należy podkreślić, że powód jako podmiot wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji prowadzonego przez Prezesa URE podlega obowiązkowi działania zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa odnoszącymi się do powyższego zakresu działalności. Jako podmiot energetyczny, podlega obowiązkom wynikającym z ustawy o odnawialnych źródłach energii. Powód pomimo dwukrotnego odebrania pisma z dnia 5 marca 2018 r. (2 czerwca 2018 r. i 20 lutego 2019 r.) nie odpowiedział i nie przesłał w określonym terminie żądanych informacji. Dopiero po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej powód przedłożył żądane dokumenty załączone do pisma z dnia 8 lipca 2019 r. (k. 8 i nast. akt adm.).

Bezsprzecznie Przedsiębiorca nie udzielił żądanej odpowiedzi na pismo Prezesa URE z dnia 5 marca 2018 r., znak: (...). (...)(...), które zawierało żądanie przedstawienia informacji o dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1 ustawy OZE w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, względnie uiszczenia opłat zastępczych. Pomimo doręczenia przedsiębiorcy dwukrotnie wezwania do przedstawienia informacji powód pismo Prezesa URE z 5 marca 2018 r. zignorował, nie udzielając informacji w określonym terminie. Można domniemywać, że gdyby Prezes URE nie wszczął postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej powód w ogóle nie udzieliłby informacji, skoro zrobił tak pomimo dwukrotnego wezwania. Wobec brzmienia przepisu art. 168 pkt 11a OZE, wobec zachowania powoda, w sytuacji nieprzedłożenia wymaganych informacji w terminie wskazanym w wezwaniach Prezesa URE i przesłania ich dopiero na etapie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w sytuacji zagrożenia sankcją administracyjną takie zachowanie należy zakwalifikować jako nieprzedstawienie Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 70 pkt 2 ustawy OZE, co nie zostało przez niego zakwestionowane. Jednocześnie zachowanie takie stanowi wypełnienie normy sankcjonującej określonej w art. 168 pkt 11a OZE, gdzie do przypisania tej odpowiedzialności wystarczające jest wystąpienie przesłanek określonych w normie sankcjonującej, niezależnie od winy sprawcy.

Twierdzenia powoda o późniejszym zrealizowaniu obowiązku po upływie określonego terminu mogłyby mieć znaczenie w kontekście możliwości zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 174 ust. 2 ustawy OZE, jednakże w tym stanie faktycznym nie było to możliwe ze względu na brak wystąpienia przesłanki zrealizowania obowiązku przed powzięciem przez organ wiadomości o naruszeniu.

Za niezasadny należy uznać drugi zarzut powoda. Dopiero bowiem wszczęcie postępowania w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej skutkowało przesłaniem żądanych informacji, zatem w świetle brzmienia art. 174 ust. 2 ustawy OZE, skutecznie uniemożliwia to skorzystanie z instytucji odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Wbrew twierdzeniom powoda, na obowiązek dostarczania organowi regulacyjnemu żądanych informacji, nie wpływa fakt, że powód w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2016 roku nie wyprodukował oraz nie sprzedał energii elektrycznej. Niniejsze postępowanie dotyczy bowiem wymierzenia kary pieniężnej za niewypełnienie obowiązku, co skutkuje zastosowaniem konkretnej sankcji.

Zgodnie z treścią art. 170 ust. 4 pkt 1 OZE wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 9, 11a i 17, wynosi 10.000 zł.

W ocenie Sądu Prezes URE prawidłowo ustalił stan faktyczny. Prawidłowo też nałożył karę pieniężną w wysokości 10.000 zł, tj. wysokości która obowiązywała w dacie wydania zaskarżonej decyzji i była wysokością ściśle określoną kwotowo w przepisie art. 174 ust. 4 pkt 1 ustawy o OZE. Należy stwierdzić, że kara wymierzana przez Prezesa URE w

przypadkach określonych w art. 168 pkt 11a ustawy OZE jest stała bowiem przepis ten jednoznacznie określa wysokość kary, która nie podlega miarkowaniu jej wysokości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., uznając iż wobec oddalenia odwołania strona powodowa przegrała sprawę i powinna ponieść koszty procesu strony przeciwnej, niezbędne do celowej obrony w toku postępowania sądowego. Na koszty postępowania złożyło się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Sędzia SO Bogdan Gierzyński